

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SANDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „ Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Hogyan teremtünk magyar ipart?

-- Folytatás --

Mind ezekkel pedig szembeállítom azt az igazságot, hogy minden keresmény, akár üzleti tevékenységből, akár munkából keletkezik, részt vesz a közfogyasztásban. A napszámos ember fogyaszt húst, bort, kenyeret, ruhát, cipőt, kalapot és mindent, a mit a közgazdasági élet produkál. A milliomos fokozott mértékben fogyaszt fényűzési cikkeket, munkaerőket honorál és pazar életmódot folytat; — ám a hitelintézetek 96 milliónyi nettó évi keresménye abszolúte semmiféle társadalmi terhet nem visel, nem részese a közfogyasztásnak, a mi olyan szembeálló és nagymértékű kiváltság, a miért ennek a keresménynek föltétlenül közszolgálatot kell teljesítenie.

Nem akarnám, hogy félreítsenek. Teljes értékében méltányolom a hitel-szervezetek közszolgálati tevékenységét. Nem sorolom a hitelszervezet kötelességei közé azt, hogy iparvállalatokat gründoljanak. Tudom, hogy alapszabályaikon tulterjeszkedniök nem szabad. Tudom, hogy részvényeseik vagyoni érdekeit megóvni kötelesek. Még csak újabb adókkal sem vélem őket megterhelendőknék. Ellenkezőleg, alább kö-

TARCA.

Apró emberek.

Megint a vonat zümmögése, katto-gása beszélt hozzá, megint hangulatba, ringatta, megint gondolatokat adott neki. Hazafelé utazott.

A vonaton kívül csak élt, csak végrehajtotta azt, amit ott elgondolt. A folytonosan ide-oda utazgató embernek a vonat volt az a kényelmes elfoglaltságtól ment magaslát, ahonnan ráért s be tudta látni dolgait. Itt szokta szólni üzleti terveit, itt számolt le tulajdonkép főnökével, itt ért rá gondolkodni önmagáról. Ezenkívül csak dolgozott, igába járt. Künn szeles őszi idő járt már. Azalatt a pár hónap alatt, míg oda volt, teljességgel nem csinált mást, mint üdült. A magokra hagyott beteg emberek szorgos gondoskodásával ügyelt magára, azt mondhatnám, hogy dolgozott az egészségeért.

Szegény lány, szegény lány, motyogta magában most, hogy ráért dolgaival foglalkozni. Valamivel jobb bőrben volt, a melle kissé jobban tágult, szabadabban, vontatottabban lélekzett. Elővette azt a sürgönyt, amit az öreg Grüner Salamontól tegnap kapott s mintha most olvasná először, átlutotta.

„Regina meghalt, gyere rögtön“.

Szegény lány, mormolta ismét s az

vetkező javaslatommal igen figyelemreméltó basznokat ajánlok, melyek elől e hitelintézetek elzárkózni nem fognak. Javaslatom ez volna:

Mondja ki a törvényhozás, hogy a magyar korona országainak területén működő összes hitelintézetek kötelesek rendes és rendkívüli tartalékalapjainak legalább 10 vagy 15 százalékát állami felügyelet alatt működő iparfejlesztő intézet részvényeiben elhelyezni.

A hitelintézetek ezzel semmit sem kockáztatnak, mert az iparfejlesztő intézet részvényei föltétlenül értékes tőkebefektetés. Ellenben óriási szolgálatot tesznek az ország közgazdasági életének és első sorban önmaguknak, ha ily módon olyan alapot teremtenek, melynek segítségével a hazai iparfejlesztés gondolata valóra váltható. A hitelintézetek tartalékalapjaiban körülbelül 355 millió korona fekszik. Ennek csak ha 10 százalékát vesszük is 35 ½ millió korona áll az iparfejlesztési intézmény rendelkezésére és megalakulhat ez az intézmény az 1890. évi XIV. törvény-cikkben részére kijelölt bázison.

Nem akarok kiterjeszkedni ama principiumok meghatározására, melyek mellett ez intézménynek működni kellene, mert e részben gazdag tapasztalat áll már a kereskedelemügyi minisztérium rendelkezésére, de hangoztatni kívánom, hogy míg egyrészt intézményében a rész-

a részvét fogta el, amit az ember önmaga iránt érez, mikor azt hiszi, hogy a másikat szánja. Furcsa — gondolta — ilyen gyorsan házasságot kötött s aztán özvegynek lenni.

Visszaemlékezett arra a pár levélre, amit távollétében feleségének írt. Megírta, hogy beteg, a doktor üdülni küldte, nem akarta az ő drága feleségét megijeszteni, azért utazott el olyan hirtelen, elhazudva utazása célját és a többi. Előszedte a felesége levelét, amelyekben telve hibákkal, de telve szívvél is sajnálkozott rajta, gyógyulást kívánt neki. Önmagáról csak jót írt mindig s hogy epedve várja haza. Meg hogy maradjon ha egészsége úgy kívánja. A szomszéd partjának gyermeke született, addig elmulat ő azzal, hogy azt dajkálja. És most meghalt.

Szegény lány. Csak még egy pár száz forintom lett volna — gondolja utána hirtelen, — egészen talpra álltam volna biztosan.

Milyen jó volna élni, erősen, egészségesen, milyen szép is az élet. Lám most is valóságos kis ternót csinált. És eszébe jutottak azok a kereskedők, akik olyan ügyesen tudták rendezni dolgaikat, akikért ő neki annyi dorgálást kellett elszenvetni s akiket mindig irigyelt, a kik a pénzt, az árút is megtartották, az obligóból is kimenekültek, legfeljebb a firmájuk változott meg, amivel csak nyertek, mert a régi firma úgy sem ért

vényesek vagyoni érdeke legteljesebb gondozást találja, másrészt az ország bármely részében megvillanó komoly rentábilis alapítási gondolat, tőkés kielégülést nyerhetne. Ez intézménynek részvényeseit azok az egyéniségek képviselnék, a kik az ország minden vidékén, s természetesen a fővárosban is föltétlenül a leghivattottabb egyéniségek minden közgazdasági mozgalom vezetésére. Olyan erős organizmus keletkezne ebben az országban, mely már eleve garanciát nyújt a kalandorvállalkozások kizárására és minden igazi, komoly és reális gondolat fölkarolására.

Lehet, hogy kényes jogérzékű emberek nem tartanak megengedhetőnek azt, hogy a hitelintézetek tartalékalapjaiból a törvényhozás egyszerűen kisorsolhasson 10 százalékos, vagy 15 százalékos részvényjegyzést. Nem vitázok e jogi kérdéssel, bár megokoltam, hogy a pénzintézetek keresménye már olyan kiváltságokat élvez, melyhez fogható semmiféle más keresménynek nem juthat.

Ám azt gondolom, hogy ha az iparfejlesztési intézmény illetékes helyről propagáltatnék ebben a formában és ha a törvényhozási intézkedés mellőzhetné is, egyetlen hitelintézet sem volna, hogy a magyar ipar fejlesztésétől az itt vázolt társadalmi kötelezettség teljesítését megtagadná. *Palócz László.*

mársemmit. Az ő firmája is megváltozott, Rothberger Árminné már nem tartozott hozzá, de ő is csak nyert ezzel is. Rothberger Ármint e nélkül megint csak jó firma lett.

A vonat nagyot sóhajtván megállt s mig ezeket gondolva a Perronra lépett, az őszi szél lecsapta a mozdony füstjét elébe s ő a pályaház falának támaszkodva, egész testében rázkódva, levegő után kapkodva, göresösen köhögni kezdett . . .

Vége.

A csók.

Az újszülött gyermek ajkait először anyja keblén hozza mozgásba; az anya megcsókolja gyermekét, — így keletkezik a csókolásra való vágy, mely sok hatvan éves emberben is él, mint a gyermekeknél, kik sokáig minden tárgyat, mely kezük ügyébe kerül, ajkukhoz emelnek, mert ezeket előbb gyakorolták, mint ujjukat: „nil est in intellectu, quod non prius fuerit in sensu“. Az emberi száj első sorban az evésnek, ivásnak és beszédnek szolgál, de tökéletessé csak a nevetés és csókolódzás teszi.

Az ókor háromféle csókot különböztetett meg, u. m. a rokoni és baráti csókot, ezek voltak a „basiak“-k, a tisztelet és alázatosság csókja „osculum“, különösen szent életű egyének között —

A féltékenység.

A praehistorikus ember őstermészetének alapvonásai megvannak a mai emberben is, csak hogy módosítja azokat a megváltozott életmód, a tudomány s a műveltség terjedése, melyek a lélek nemesebb tulajdonságait kifejlesztik, hibáit kitzítik, fékezik, szűkebb korlátok közé szorítják.

Az emberi természet egyik őstulajdonsága a féltékenység. Ez a léleknek az az állapota melyben fél, hogy lelkének valamely tulajdonát elveszíti, elveszik előle, vagy mással kell megosztania és esetleg másnak jut a nagyobb rész. A féltékenység talán nem is kimondott hiba, csak a lélek gyengesége, a lelki élet helytelen felfogása, s az ebből keletkező felszínes ítélés. Mindenképen a szeretetet csorbitja meg. Van erkölcsi, anyagi és szociális féltékenység. Mind a háromféle zavarólag hat a lélek nyugalma és sokszor a legérzékenyebb kellemetlenségek származnak belőle. A féltékenységgel mindig irigység, önzés, gyakran elfogultság és szeretetlenség jár.

Ha féltékenységről van szó, a világ rendesen az erkölcsit, szorosabban véve, a szerelmet érti. A féltékenység már akkor kezdődik, amidőn a különböző nemű emberek sűrűbben találkoznak, folytatódik a jegyeseknél; majd a házasság életben. Sehol sincs számára mentesség, ha a motivumokat jól megfontolja. A féltékeny kinozza magamagát és bántja azt, itt féltékenységgel üldözik, a családban a házi békét is fel tudja, sőt — amint számos példa bizonyítja — a legnagyobb szerencsétlenségnek lehet okozója akkor is, ha legnemesebb forrásból fakad a féltékenység és akkor is, ha vad, irigy, alaptalan, számító.

A mai féltékenység korunk szellemének felel meg teljesen; benne van a kor jelleme, műveltségi foka, anyagi és szociális helyzete. Csak ritkán nemes a féltékenység. Megtörténik, hogy igaz szeretetből fakad, de akkor is a legtöbbször elfogultsággal, tulzással, egy-

más kizásával jár, vad, féktelen. Ma a féltékenység főképp onnan ered, hogy a házasságok nehezen keletkeznek, a házasságok lelke nem olvad eléggé egybe. A nehéz megélhetés, meg talán a rossz nevelés is, melyben — kevés kivétellel — a leányok részesülnek, megnehezítik a házasságot. Mikor, aztán nagy nehezen összekerekül két ember, akkor nem ismerik és nem értik egymást, mert nem a lelkük kelt egybe, hanem a számítás, az anyag, a külsőségek, a konvenció, melyek a szeretetet a lélekrokonságot a legtöbbször kizárják.

A férfinak van otthona, gondozója; a nőnek férje, kenyeré, neve, társadalmi helyzete. Mindkettőnek csak a gyermekek teszik az otthonát meleggé; egymáshoz a megszokás, a társadalmi rend, a kötelesség fűzi. Ha bármely oknál fogva beáll a féltékenység, akkor az a házasság viszonyával teljesen rokon, s így inkább a nő féltékeny, mint a férfi; fél, hogy elbódítják tőle férjét, hogy más szeretetét megnyeri. Az ilyen nő még azt sem szereti, ha férje más nővel szót vált, sőt azt akarná, hogy folyton otthon üljön, a társaságot, a külvilágot az ő ferde felfogása miatt nélkülözze.

A férfi féltékenysége csak ritkán ered számításból, ő félti azt a nőt, kit szeret. De ő is elfogult, nagyitva, tulzattal lát, szenvedélye sokszor féktelen, gyöttri magamagát s a nőt egyaránt, akár nagy oka van féltékenységének, akár kicsi, akár csak gyanakodáson alapszik.

Megvan a féltékenységének a maga pszichológiája, alapja a szexuális moral: monogámia nemcsak társadalmi szokás, hanem benne van az emberi természetben. Ha két ember szívvel lélekkel egy, akkor nem fog bennök féltékenység keletkezni! de ha csak hideg önzés, számítás fűzi egymáshoz az együtt élő embereket, akkor folyton gyanakodnak egymásra. Az igaz szeretet megérti egymást.

Ne legyen féltékeny egyik fél sem. Ha igaz szeretet fűzi egymáshoz az összetartozókat, akkor lehetetlen, hogy

berius császár egyenesen megtiltá az „oscula quotidiana”, a mindennapi csókot mert számtalan betegségnek ez volt szülőanyja. A mulatságos, de felette frivol Martialnál olvassuk: Quae dedit osculum, non minus dabit.

Rége az azzal érveltek a csók ellen, hogy az istentelen valami, mert Judás csókjával árulta el az Údvözítőt.

A csók már számos és számtalan nőt, asszonyt és leányt vezetett az örvény szélére, amint hogy az első könnyelmű lépés, az első vakmerő csíny sok férfit kergetett a fegyházba vagy a verpadra. Princípius obsta! Állj ellen a kezdetnek! Ezért nem akarta I. Rudolf császár az egyházi csók jogosságát sem elfogadni s mikor egy ízben a speieri püspök a kocsiból kíséretét a császárnét s a piruló Ágnes arcára egyházi csókot lehelt, így kiáltott fel Rudolf, mialatt feleségét elvonta a püspök karjaiból: „A tali benedictione libera nos, domine”. (Ilyen áldástól ments meg, Uram, minket!)

A lopott csókot a régi időkben is rendesen arcul ütással jutalmazták; a jogászok az ilyen rablott csókra azt mondták, hogy az „stuprum violens implicitum”, bár ezen okoskodásuk minden esetben tulságos szigorú volt. Sőt tovább mentek ezek a szívtelen erkölcspredikátorok s felvetettek olyan kérdéseket, hogy bizonyára soknak elment a kedve a csóktól.

egymásra féltékenykedjenek. Akit tisztelünk, becsülünk szeretiünk, abban meg is bizunk, arra gyanakodnunk nem szabad; de talán ok sincs reá, mert az igaz ember hitvesétől ok nélkül el nem pártol sőt sok esetben még akkor sem ha volna rá oka, boldogságát aláveti becsületérzetének, jellemének, családjá jólétének. Aki családjá iránt tiszta szeretettel, a legönzetlenebb odadással van és józan gondolkodású, annak csak nagy ritkán jut eszébe féltékenykedni; de ne is jusson eszébe soha, nincs oka reá, az igaz szeretet csak szeretetet kelthet.

Ha a hitestársat féltetni kell, akkor annak bizonyára nyomós oka van, melyet első sorban mindenki magában, azután a helyzetben, a körülményekben keressen. Ok nélkül, vagy egy semmi-ségért épen nem kell féltékenykedni.

Gondosabban kell az embert — különösen a leányt — nevelni. Nem szabad megengedni, hogy a tettetés, ravaszság, számítás, az önzés benne kifejlődjene, hanem neveljük szívét, eszét jellemét műveltségét, hogy igaz szeretet telepedjék meg lelkében, akkor majd a házasság is boldogabb lesz, s nem fogunk lépten-nyomon a féltékenységgel találkozni mint manapság. (D. R.)

ORSOVA KÖZSÉG.

Községi képviselőtestületi közgyűlés. Az e hó 23-án az orsovai község ház tanácstermében megtartott képviselőtestületi közgyűlés a következő főbb tárgyakban hozott határozatot, és pedig: *A Dunaparti rakpart kiépítésével* a D. G. T. ügynökségétől a Skellai vámvizsgáló teremig 10628 K. 93 f. összegért Szvoboda József helybeli építőmester lett megbízva.

Steinbrück Otto orsovai lakosnak a község kötelekibe való felvétele 40 K. díj fizetése mellett kilátásba helyeztetett.

Az *M.F.T.R.* szerződése a kikötői helyiségre nézve lejárván, 5 évre meghosszabbított azzal, hogy a fentnevezett társaság köteleztetik az eddig fizetett 60 K. helyett ezentúl évi 100 K. bért fizetni.

A mai világban szintén lépten-nyomon találkozunk olyan jelekkel, melyek nyíltan mutatják, hogy manapság is jó a csókolódzás. A zálogjátékoknak célja a csók; bár gyakran kerülünk ilyenkor oly helyzetbe, hogy drága pénzen megváltanók magunkat, ha nem kellene minden jelenlévő női ajkát végig csókolni; ilyenkor szívesebben kérne az illető egy pohár vizet a konyhából, mint egy nektáreseppet bizonyos ajkáról. Hogy a nő gyakran arcát tartja oda csókra s nem ajkát, ennek oka ritkábban a szégyenkezés és negédség, mint inkább kimélet saját orra irányában.

Észak-Amerikában vannak ugynevezett törvényszéki csókok: ha valaki azt állítja, hogy X. Y. neki ennyivel és ennyivel tartozik s hozzá a bibliát megcsókolja és megesküszik s két tanu hasonlóan cselekszik, úgy a másikat fizetni kell. Vallásos csókot váltanak az oroszok (kik állítólag legjobban tudnak csókolni) husvét ünnepén ezzel a megszólítással: *Christos voskress* (Krisztus feltámadt) s a felelet rá: *Voistinno voskrest* (ő igazán feltámadt.)

Egy gascogni paraszt meghatottan csókolta szamarának farkát, mikor hosszú utjáról haza vetődve leszállott róla: „Ezzel — mondá — kergette el az okos jószág rongyos ruhámról a legyeket és szunyogokat”. Ilyen számarfark-csók az a csók, melyet a férfi a nő keztyűs kezére ad. Rége — különösen Német-

és végül last not least „suavia”, így hívták a szerelmesek forró csókjait. A csókolódzó ajkai szívás által légüres teret alkotnak s ha gyorsan, hirtelen nyílnak meg, hangos csattanás, a legkellemesebb zene alakjában tódul be újra a levegő.

Ami a csók történetét illeti, úgy bizonyára — ha szabad hinni némely bölcs és tudós föltevésnek — Ádám és Éva is csókolódtak már. Sőt a költők ósápnál, Homerosnál is találunk halvány nyomokat, melyek arra engednek következtetni, hogy Hellasban is ösmerték az ajkak érintése következtében támadt gyönyöröket.

A tisztelet csókja pedig szentesítve van már az ó-testamentumban is. Az isteneknek csókot hintett a gyarló ember, a püspököknek és remetéknek a kézcsók dukált, mert az ajak csókolása mindenkori a bizalmaskodás jellegét hordta magán; a nagy embereknek kezét, térdét és lábfejét csókolták, mert hiszen ők is isteneknek számítottak. A római császárok szintén megkövetelték a lábcsókot. bár akadt közöttük egyik-másik, ki, s ez dicséretére vált, felszólt a „persica servitus” ezen megnyilvánulása ellen. Később csak a pápák privilegiuma maradt a lábcsók s a fejedelmeknek már csupán ruhájuk szegélyét csókolta az alattvaló.

A baráti csók már a régi Róma falai között is visszatetszést szült. Ti-

HIREK.

Esküvő. Müller Adolf gavosdiai segédjegyző Müller Adolf helybeli polgári iskolai tanár fia e hó 22-én d. u. a mehádiai róm. kath. templomban örök hűséget esküdött *Csingieza* Simon mehádiai kereskedő *Mária* nevű bájos leányának. Fogadják úgy az örömszülők, mint a fiatal házaspár őszinte szerencsekívánatainkat.

Ada-Kalehi katonaórség. A szigetén lévő katonaórség létszámát tegnapelőtt sürgönyi rendelet folytán 45 emberről 26-ra leszállították azért, mert a visszarendelt 19 öreg bakát az ez év aug. hó 1-én bevonuló újoncok, kioktatására az ezred, székhelyére, Temesvárra hívták be.

Levélfeladás a vasuti állomásokon. A kereskedelmi miniszter intézkedett, hogy mindama vasúti állomáson ahol helyben, vagy közel érhető szomszédságban postahivatal (postai ügynökség) nincs és a levélforgalom számottevő az állomási előljárók közönséges és ajánlott leveleket vehessenek fel és közvetlenül a mozgó (kalauz) postákhoz továbbíthassanak.

Az orsovai czéllövő egyesület f. hó 22-én szépen látogatott versenynek eredménye a következő:

Mélylövés: I. Freyler Ferencz II. Rusz Alajos III. Thiry Lajos. **Körlövés:** I. Dr. Schütze József II. Freyler Ferencz III. Bajasch Miklós.

A versenyben a melyen 390 lövés adatott le vendégként résztvett Bekényi László budapesti számellenőr, az egyletnek több éven keresztül volt titkára is.

Lopás. *Lalesku* Nikolaje mehádiai lakos e hó 17-én Grovoi János ugyan- csok mehádiai lakostól 2 drb. bárányt lopott. Megbüntetés végett a járásbírósnak feljelentett.

országban — egyetemi csók is létezett; ezt a tudorjelölt kapta a felavatáson a kar dékánjától,

A legnevetesebb csók az, melyet egy magas rangban levő, de szellemileg szegény ostoba ad egy oly férfinak, ki a szellemvilágban bir kiváló rangot; a leggyalázatosabb pedig a Judás-csók, melyet, sajnos, nem Gethsemaneban adtak utóljára.

A régiék abban ismerték fel a forró szerelem nagyságát, ha a csókot nyom követte egy kicsi — harapás; erre büszkéek voltak azok, kik ilyen sebekkel dícselkedhettek,

Vannak azután ugynevezett etikett csók, szokás csók pl. megérkezésnél, elutazásnál, felkelésnél, lefekvésnél. Ez a szokás Franciaországból származik. Csak egyet akarok megemlíteni, mert sehogysem tudom esztétikai szempontból helyeselni, ha evés után végig csókolódik a család, sőt a barátok és barátok egymás között és quasi lekefőli egyik a másiknak ajkát.

Nem nevetéses, de nagyon természetellenes, ha férfiak csókolóznak egymás között, ezért az angol és a holland izléstelennek is tartja, ha férfi férfit csókol; ők csak kezet fognak egymással, olykor két ujjukat tartják oda egymásnak. S ha keztyü van kezükön, hozzá teszik: „Bocsánat a keztyürt.”

Mi ellenben általában közép Európában mindenütt egymás nyakába borulunk s ünnepélyes ölekezés közepett átbámulunk a másik vállán. Micsoda nevetéses állásokat és helyzeteket lehet ilyenkor látni? Hány áll- es orvutódésbe kerül, ha pl. az egyik fél csak egy vagy két csókot szádékszik adni, a másik azon-

Könnyű testisértés. *Juonescu* Péter jablanicai lakos a napokban Mehádiáról haza felé menvén Spura Iliá, Vidu és Juon testvérek szintén jablanicai lakosokkal összeszólalkozott, és ezért azok ökleikkel úgy elverték, hogy az orvosi vélemény szerint 14 napig gyógyuló sérülést okoztak. A beismerésben lévő terheltek a kir. ügyészségnek feljelentettek.

Csempészet. E hó 20-án éjjel 12 órakor *Stocker* Antal p. ü. szemlész két fővigyázó és egy vigyázó kíséretében a dunaparton a hajógyár közelében portyázva a víz partján egy kikötött csónakot talált, amelyben 37 drb. élő liba volt, melyeket Tekiáról szállítottak át. És ugyancsak akkor a Dunán még két csónakot pillantottak meg, melyeken szintén libák voltak. A csempészek őket észrevéve, visszaindultak Szerbia felé, amire fentnevezett pénzügyőrök ijesztés céljából az ég felé, később azonban utánuk 17 lövést tettek, de ezen lövések sem embert, sem állatot vagy csónakot az eddigi megállapítások szerint nem találtak. A Dunaparton talált csónak vezetője, névszerint *Mihajlovics* Koszta a helybeli járásbírósnak adatott át megbüntetés végett, a 37 drb. liba pedig e hó 23-án árverés útján eladatott a Skellán. Az utóbbi napok különben is gazdagok voltak csempészeti esetekben többek közt sikerült a pénzügyőrségnek Toplecz határában Romáriából átesempészett 8 drb. szarvasmarhát is elfogni. Kívánatos volna községünk lakosságára ha a szerb vámháború véget érne, mert bizony szegényebb sorsu ember alig van már abban a helyzetben, hogy szárnyast vagy más húst vehessen, a magas árak miatt.

Uj iparvállalatok Magyarországon. A „Magyar Kereskedők Lapja” ismét egy egész esomó új iparvállalat alapításáról ad hírt. A nagytapolesányi szeszfinomító r. t. kokuszszirgyára már

ban — szeretve a szentháromságot — még egy harmadikat is óhajt adni és csókra hegyezett ajakkal a levegőbe euppant, vagy ha ügyes, nagy bajjal még eléri barátja fülét vagy szakállát s oda leheli rá azt a harmadikat

Vagy a halottnak a megesekolása a családtagok által? Nem rettenetes elgondolni is? Pedig ha jól emlékszem, nálunk katonáknál hivatalosan is érvényben van ez. A tiszt megesokolja elhunyt bajtársát a ravatalon éppugy, mint a közlegényt, — sőt ez kötelessége.

Gondoljunk egy pillanatra ama vad népekre, kik nem ajkukkal csókolóznak, hanem, mint például a tenger szigetlakói, összeütik orrukat s így üdvözlik egymást. Nem sokkal egészségesebb volna ez — bár, bevallom, kellemetlenebb, ha elgondolom, mennyi sok borvirágos, tubákos, náthás stb. orr van a világon.

Tagadhatlan, hogy az első csókolódzó emberek a madaraktól lesték el a csók művészetét, amint azok szerelmesen össze verik esőrüket. Ezért nekünk is csak a szerelemnek volna szabad megengedni ezt a különös játékot. Az egyedüli valóságos csók a szerelem csókja:

„Osculum, quod Venus
Quinta parte sui nectaris imbuit.”

(Egy csók, melybe Venusz nektárából egy keveset belesöpögtetett.)
Igaz, hogy szerelmes ember mindent szeretne csókolni — amint Goethe mondja:

Welch niedliches Pantöfflechen! ich
möcht es küssen!
Heirathe nur! so wirst du's müssen.

Keblovszky-Mayer Lajos.

felépült; a nyirbátori Boni gyártelep és mezőgazdasági r. t. kokuszolaj és kokuszszirgyarának építési munkálatai is már annyira előhaladtak, hogy a gyár ez év őszén már üzembe helyezhető lesz. Tekintélyes külföldi tőkepenzesek kiknek élén Baudisz Frigyes magyar származású nyug. porosz vasúti tanácsos áll, 8 millió k. alaptőkével részvénytársaságot alapítanak, melynek célja volna az ország jelentősebb helyein modern szállodákat építtetni. Sajóházi papirgyár r. t. cég alatt Roxer Gyula saióházi papirgyára részvénytársasággá alakul át. Libáni faipar r. t. cég alatt Budapesten új részvénytársaság alakult abból a célból, hogy a Lóósy, Hugmayer és társa fakereskedő cég gyergyóújfalu-libáni erdőüzletét átvegye. Magyar huskiviteli r. t. Szabadkán A vállalat tárgya: hussertéseknek nagyobb mennyiségben való vágatása, a kivitelre alkalmas feldolgozása és értékesítése; a levágott jószágok husán kívül előálló melléktermékeknek feldolgozása és értékesítése. A Magyar textilipar r. t. (Rózsahegy) a jövő évben Zólyomban nagyobb gyártelepet építtet, mely 2000 munkást fog foglalkoztatni. Siposs A. Gyula a kassai kötőszövőgyárossal megvette az urvölgyi bányatársulatnak ingatlanait és azok helyén főkgyári telepet építtet. Szabadkán márványipar részvénytársaság van alakulóban, mely márványmunkák (épület butormárványok, sirkövek) nagyban való előállításával fog foglalkozni.

TARKA KRÓNKA.

Katonai fordítás.

— Hiteles. —

Akkor történt, mikor Debrecenben gyászkoecin installáltak főispánokat. Az installáció helyesbítése céljából egy század huszárság érkezett az egyik hajdu városba. A század kapitánya nem tudott magyarul, s megkérte az egyik őrmestert, hogy azt a beszédet, amit a legénységhez akar intézni, fordítsa le részletekben.

Ugyis történt. A kapitány balján az őrmesterrel odaállt a század elé s így kezdte:

— Kinder! Der politische Horizont ist schwühl. Ich glaube es wird losgehen. Az őrmester fordította:

— A kapitány ur aszondja, hogy esni fog az eső.

— Kinder! — folytatta a kapitány. — Ich hoffe, ihr werdet euch mit Ruhm bedecken.

Az őrmester fordította:

— A kapitány ur aszondja, hogy jó lesz egy flaska rumot magatokkal vinni.

A kapitány folytatta:

— Denn der seine Pflicht nicht erfüllte, den erreicht die Nemesis.

Az őrmester fordította:

— Mert aki rossz fát tesz a tűzre, azt Nemecies, a számadó-őrmester nyakonsipi . . .

A lap kiadóhivatala Handl Józsefné nyomdájában van, miért is mind az előfizetési pénzek, mind a lap megrendelésére s expediálására vonatkozó jelentkezések és felszólamlások, valamint a hirdetések oda intézendők.

